

308 *Infra Hebdomadam quintam Novēbris/*
mihi est; si autem non egero, non effugiam manus vestras. Melius est.

Lectio iij.
Si offeratis cœcum ad immolandum, nōne malum est? & si offeratis claudum & languidum, nōne malum est? offer illud duci tuo, si placuerit ei, aut si susceperis faciē tuam, dicit Dōminus exercituum. Et nunc deprecamini vulgum Dei, ut misereatur vestri (de manu enim vestra factum est hoc) si quo modo suscipiat faciēs vestras, dicit Dōminus exercituum. Quis est in vobis, qui claudat ostia, & incēdat altāre meum gratiō? non est mihi voluntas in vobis, dicit Dōminus exercituum; & munus non suscipiam de manu vestra. Ab ortu enim solis us-

que ad occasum, magnum est nomen meum in Gentibus, & in omni loco sacrificatur, & offertur nōmini meo oblatio munda: quia magnum est nomen meum in Gentibus, dicit Dōminus exercituum.

Misit Dōminus Angelum suum, & conclūsit ora leōnum: & non contaminaverunt: quia coram eo iniustitia inventa non est in me. Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulōrum leōnum. Et non. **Gloria Patri. Et**

Ad Vesperas, Antiphona cum Psalmis de Psalterio. 152. Capitulum, Hymnus, y. Antiphona ad Magnificat & Oratio, ut in Sabbato ante Dominicam primam Adventus, in parte Hiemali.

HO-

**HOMILIE ET ORATIONES
IN DOMINICIS**

Per Ordinem disposita ab undecima post Pentecosten usque ad Adventum.

DOMINICA XI.
Post Pentecosten. Oratio.

Omnipotens sempiternus Deus, qui abundantia pietatis tuæ, & merita supplicum excēdis & vota: effunde super nos misericordiam tuam, ut dignitas quæ conscientia mēruit, & adicias quod oratio non præsumit. Per Dōminum. **Lectio sancti Evangelii secundum Marcum. 200**
Lectio vij. Cap. 7. d.

In illo tempore: Exiens Jesus de finibus Tyri, venit per Sidonem ad mare Galilee, inter medios fines Decapoleos. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ. 112. 113. 114.
Homilia 10. Lib. 1. in Exe-

ciōlem, ante midion.
Quid est, quod creator omnium Deus, cum surdum & mutum sanare voluisset, in aures illius suos digitos misit, & expuens linguam eius tetigit? Quid per digitos Redemptoris, nisi dona sancti Spiritus designantur? Unde cum in alio loco eiecisset dæmonium, di-

xit: si in digito Dei eicio dæmonia, profecto pervenit in vos regnum Dei. Quæ de re per Evangelistam alium dixisse describitur: Si ego in Spiritu Dei eicio dæmones, igitur pervenit in vos regnum Dei. Ex quo utroque loco colligitur, quia digitus Spiritus vocatur. Dignus ergo in auralas mittere, est per dona Spiritus sancti mentem surdi ad obediendum aperire.

Lectio vij.

Quid est verò, quod expuens linguam eius tetigit? Salva nobis est ex ore Redemptoris, accepta sapientia in eloquio divino. Salva quippe ex capite defluit in ore. Ea ergo sapientia, quæ ipse est, dum lingua nostra tangitur, mox ad prædicationis verba formatur. Qui suspiciens in calam, ingemuit: non quod ipse necessarium gemitum haberet, qui dabat quod postulabat: sed nos ad eum gemere, qui celo præsides, docuit: ut & aures nostræ per donum Spiritus sancti aperiri, & lingua

per

370 **Dominica undécima & duodécima post Pentec.**
per salivam oris, id est, per scientiam divine locutionis, solvi debeat ad verba practicationis.

Lectio ix.

Cui mox, éphpheta, id est, adperire, dicitur: & statim aperta sunt aures ejus, & solutum est vinculum lingue ejus. Quia in re notandum est, quia propter clausas aures dictum est, adaperire. Sed cui aures cordis ad obediendum aperte fuerint, ex subsequenti proculdubio etiam lingue ejus vinculum solvitur, ut bona quae ipse fecerit, etiam faciendâ aliis loquatur. Ubi bene additur: Et loquebatur recte. Ille enim recte loquitur, qui prius obediendo fecerit, quae loquendo admonet esse faciendâ.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Benedictus, Antiphona.
Cum transisset Dominus fines Tyri, surdos fecit audire, & mutos loqui.

Ad Magnificat, Antiphona.
Bene omnia fecit, & surdos fecit audire, & mutos loqui.

DOMINICA XIII.

Post Pentecosten.

Omnipotens, & misericors Deus, etc. i. cuius munere venit, ut tibi a fidelibus tuis dignè & laudabiliter serviat: tribue quaesumus nobis, ut ad promissio-

nes tuas sine offensione curâmus. Per Dominum.

Lectio viii.
Ectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii.
In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Beati oculi, qui vident quae vos videtis. Dico enim vobis, quod multi Prophetae & reges voluerunt videre quae vos videtis, & non viderunt. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Lib. 2. cap. 43. in Luc. 10.

Non oculi Scribarum & Phariseorum, qui corpus tantum Domini visere, sed illi beati oculi, qui ejus possunt cognoscere sacramenta, de quibus dicitur: Et revelasti ea parvulis. Beati oculi parvulorum, quibus & se & Patrem Filium revelare dignatur. Abraham exultavit ut videret diem Christi: & vidit, & gavisus est. Isaïas quoque, & Michas, & multi alii Prophetae viderunt gloriam Domini: qui & propterea Videntes sunt appellati: sed hi omnes à longe aspicientes, & siluantes, per speculum & in enigmate viderunt.

Lectio viii.

Apostoli autem in praesentiarum habentes Dominum, conversesque ei, & quaecumque voluissent in-

Dominica duodécima & decimatercia post Pentec.
terrogando discentes, nequam per Angelos, aut varias visionum species opus habebant doceri: Quos verò Lucas multos Prophetas & reges dicit, Matthaeus apertius Prophetas & justos appellat. Ipsi sunt enim reges magni: quia tentationum suarum motibus non consentiendo succumbere, sed regendo praesae novcrunt.

Lectio ix.

Et ecce quidam Legis peritus surrexit, tentans eum, & dicens: Magister, quid faciendo vitam aeternam possidebo? Legis peritus, qui de vita aeterna Dominum tentans interrogat, occasionem, ut reor, tentandi de ipsis Domini sermonibus sumpsit, ubi ait: Gaudete autem quod nomina vestra scripta sunt in caelis. Sed ipsa sua tentatione declarat, quam vera sit illa Domini confessio, qua Patri loquitur: Quod abscondisti haec à sapientibus & prudentibus, & revelasti ea parvulis.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Benedictus, Antiphona.
Magister, quid faciendo vitam aeternam possidebo? at ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? quomodo legis? Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.
Homo quidam descendebat

ab Jerusalem in Jericho, & incidit in latrones, & etiam despoliaverunt eum, & plagis impositis abierunt, semivivo relicto.

DOMINICA XIII.

Post Pentecosten.

Oratio.

Omnipotens sempiternus Deus, da nobis fidei, spei, & charitatis augmentum: & ut mereamur assequi quod promittis, fac nos amare quod praecipis. Per Dominum nostrum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 17. c.

In illo tempore: Dum iret Jesus in Jerusalem, transibat per mediam Samariam, & Galilaeam. Et cum ingrederetur quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. 2. quart. Evang. cap. 40.

Decem leprosis, quos Dominus ita mundavit, cum ait: Ite, ostendite vos sacerdotibus; quari potest cur eos ad sacerdotis miserit, ut cum irent, mandarentur. Nullum enim eorum, quibus haec corporalia beneficia praestitit, invenitur missis ad sacerdotem, nisi leprosum. Nam & illum a lepra mundaverat, cui dixit: Vade ostende te sacerdotibus, &

172 **Dominica decimatercia**
offer pro te sacrificium quod
præcepit Moyses in testimo-
nium illis. Querendum igitur
est, quid ipsa lepra signifi-
cetur: non enim sanatis,
sed mundati dicuntur, qui
ea curaverunt. Colōris quippe
vitium est, non valetudinis,
aut integritatis sensuum at-
que membrorum.

Lectio viij.

Leprosi ergo non absur-
de intelligi possunt,
qui scientiam veræ fidei non
habentes, varias doctrinas
profitentur erroris. Non
enim abscondunt imperitiam
suam, sed pro summa periti-
a profertur in lucem, &
jaçtancia sermonis osten-
dunt. Nulla porro falsa doc-
trina est, que non aliqua
vera intermiscet. Vera ergo
falsis inordinatè permix-
ta, in una disputatione vel
narratione hominis, tan-
quam in unius corporis
colore apparentia, signifi-
cant lepram, tanquam
veris falsisque colorum fun-
cis humana corpora va-
riantem atque maculan-
tem.

Lectio ix.

Hi autem tam vitandi
sunt Ecclesiæ, ut si
fieri potest, longius remo-
ti, magno clamore Chris-
tum interpellent: sicut isti
decem steterunt à longè, &
levaverunt vocem, dicen-
tes: Jesu præceptor, mise-

& decimaquarta post Pent.
rere nostri. Nam & quod
præceptorem vocant, quo
nōmine nescio utrum quis-
quam Dōminum interpella-
verit pro medicina corpora-
li, satis puto significare,
lepram falsam esse doctri-
nam, quam bonus præcep-
tor abstergit.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Benedictus, Antiphona.
Cum transiret Jesus quod-
dam castellum, occurrerunt
ei decem viri leprosi: qui
steterunt à longè, & leva-
verunt vocem, dicentes
Jesu præceptor, miserere
nostri.

Ad Magnificat, Antiphona.
Unus autem ex illis, de vidit
quod mundatus est, regressus
est cum magna voce magni-
ficans Deum, alleluia.

DOMINICA XIV.

Post Pentecosten.

Oratio.
Custodi Dōmine, qua-
sumus, Ecclesiam tuam
proprietatione perpetua: &
quia sine te habetur humana
mortalitas: tuis semper au-
xilii & absterantur à noxiis,
& ad salutaria dirigantur.
Per Dōminum nostrum Jesu-
m Christum.

**Lectio sancti Evangelii se-
cundum Mattheum.**

Lectio vij. Cap. 6. c.

In illo tempore: Dixit Je-
sus discipulis suis: Nemo
potest duobus dōminis ser-
vire. Et reliqua.

Ho-

Dominica decimaquarta & decimaquinta post Pent. 173

**Homilia sancti Augustini
Episcopi.**

**Lib. 2. de Serm. Domini in
monte, cap. 14.**

Nemo potest duobus
dōminis servire. Ad
hanc ipsam intenu-
tionem referendum est quod
consequenter exponit, di-
cens: Aut enim unum odio
habebit, & alterum diligit:
aut alterum patietur, & al-
terum contemnet. Quæ
verba diligenter conside-
randa sunt: nam, qui sint
duo dōmini, deinceps ostendit,
cum dicit: Non potestis
Deo servire & mam-
mōnæ. Mammōna apud He-
braeos divitiæ appellari di-
cuntur. Congruit & Puni-
cum nomen: nam lucrum
Punice mammōn dicitur.

Lectio viij.

Sed qui servit mammōnæ,
illi utique servit, qui re-
bus istis terrenis merito
suz pervasitatis præpositus,
magistratus hujus sæculi à
Dōmino dicitur. Aut enim
unum odio habebit homo,
& alterum diligit, id est
Deum: aut alterum patietur,
& alterum contemnet.
Patietur enim dōrum & peri-
tiosum dōminum, quis-
quis servit mammōnæ: sua
enim cupiditate implicatus,
subditur diabolo: & non
cum diligit. Quis enim est
qui diligit diabolum, sed
tamquam patietur.

Par. Autumnalis.

Lectio ix.

Ideo, inquit, dico vobis,
non habere sollicitudi-
nem animæ vestræ quid edā-
tis, neque corpori vestro
quid induatis: imò forte,
quamvis iam superflua non
querantur, propter ipsa nec-
essaria cor duplicetur, &
ad ipsa conquirenda, nostra
detorqueatur intentio, cum
aliquid quasi misericorditer
operamur; id est, ut cum
consilare alicui videri volu-
mus, nostrum emo unum
ibi potius, quam illius utili-
tatem attendamus: & ideo
nobis non videamur peccare,
quia non superflua, sed
necessaria sunt, que conse-
qui volumus.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Benedictus, Antiphona.

Nolite solliciti esse, dicens:
Quid manducabimus, aut
quid bibemus? sic enim
Pater vester, quid vobis ne-
cesse sit, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Querite primum regnum
Dei, & justitiam eius, &
hec omnia adicientur vo-
bis, alleluia.

DOMINICA XV.

Post Pentecosten.

Oratio.

Ecclēsiā tuam, Dōmi-
ne, miserā contu-
munda mundet & munit: & quia
sine te non potest salva con-
sistere, tuo semper munere
gubernetur. Per Dōminum.

O Lec-

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 7. b.

In illo tempore: Ibat Jesus in civitatem, que vocatur Naim: & ibant cum eo discipuli ejus, & turba copiosa. Et reliqua. Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. 44. de Verbis Domini, circa initium.

De juvene illo resuscitato gavisa est mater vidua: de hominibus

in spiritu quotidie suscitatis gaudet mater Ecclesia. Ille quidem mortuus erat corpore: illi autem mente. Illius mors visibilis visibiliter plangebatur: illorum mors invisibilis nec quarebatur, nec videbatur. Quæsitivus ille, qui nôverat mortuos. Ille solus nôverat mortuos, qui poterat facere vivos. Nisi enim ad mortuos suscitandos venisset, Apostolus non diceret: Surge qui dormis, & exurge a mortuis, & illuminabit te Christus.

Lectio viij. *Luc. 11. 17.*

Tres autem mortuos invenimus à Domino resuscitados visibiliter, nullia invisibiliter. Quot autem mortuos visibiliter suscitaverit, quis novit? Non enim omnia que fecit, scripta sunt. Joannes hoc dixit: Multa alia fecit Jesus: que si

scripta essent, arbitror totum mundum non posse libros capere. Multi ergo sunt alii sine dubio suscitati, sed non tres frustra commemorati. Dominus enim noster Jesus Christus, ea que faciebat corporaliter, etiam spiritaliter volebat intelligi. Neque enim tantum miracula propter miracula faciebat: sed ut illa, que faciebat, mira essent videntibus, vera essent intelligentibus.

Lectio ix.

Quemadmodum qui videt litteras in codice optime scripto, & non novit legere, laudat quidem antiquarii manum, admirans apicum pulchritudinem: sed quid sibi velit, quid indicent illi apices, nescit, & est oculis laudator, mente non cognitor. Alius autem & laudat artificium, & capit intellectum: ille utique, qui non solum videt, quod commisit est omnibus, potest, sed etiam legere: quod qui non didicit, non potest. Ita qui videntur Christi miracula, & non intellexerunt quid sibi vellent, & quid intelligentibus quodammodo innuerent, mirati sunt tantum, quia facta sunt: alii vero & facta mirati, & intellecta assecuti. Tales nos in schola Christi esse debemus.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Benedictus & Antiphona.

Ibat Jesus in civitatem que vocatur Naim: & ecce defunctus efferebatur filius unicus matri sue.

Ad Magnificat, Antiphona.

Propheta magnus superexit in nobis, & quia Deus visitavit plebem suam.

DOMINICA XVI.

Post Pentecosten. Oratio.

Tua nos, quesumus Domine, gratia semper & præveniit & sequatur: ac bonis operibus pegerit præter esse intentos. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 14. 1.*

In illo tempore: Cum intraret Jesus in domum cujusdam principis Pharisæorum sabbato manducare panem, & ipsi observabant eum. Et ecce homo quidam hydropticus erat ante illum. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Lib. 7. in Luc. cap. 14.

Curatur hydropticus, in quo fluxus carnis extuberans anime gravabat officia, spiritus extinguibat ardorem. Deinde docetur humilitas, dum in illo convivio nuptiali apperentia loci superioris arceatur: elementer tamen, ut persuasio humanitatis asperitatem coërtitionis excluderet, ratio proficeret ad persuasio-

nis effectum, & correctio emendaret affectum. Huius quasi proximo lumine humanitas copulatur: que ita Dominica sententia definitio- ne distinguitur, si in pauperes & debiles contrahatur: nam hospitalis esse remanentis, affectus avartitas est.

Lectio viij.

Postrémò jam quasi emente militia viro contemendamur stipendium præscribitur facultatum: quòd neque ille, qui studeis intentus inferioribus possessionibus sibi terrenas coëmit, regnum cæli possit adipisci, cum Dominus dicat, Vende omnia tua, & sequere me: nec ille, qui emit boves, cum Elisæ occiderit, & populo divideret quos habebat: & ille qui duxit uxorem, cogit que mundi sunt, non que Dei. Non quò conjugium reprehendatur, sed quia ad majorem honorem vocetur integritas: quoniam maliter inupta & vidua cogitat que sunt Domini, ut sit sancta corpore & spiritu.

Lectio ix.

Sed ut in gratiam, ut supra cum viduis, ita nunc etiam cum conjugibus reverentur: non refugimus opinionem, quam sequitur plerique, ut tria genera hominum à consortio magne illius cæne æstimatione excludi: Gentilium, Judæo-

O 2 rum

rum, & Hæreticórum. Et idèò Apóstolus avaritiam dicit esse fugiendam: ne impediatur more Gentili, iniquitate, malitia, impudicitia avaritia, ad regnum Christi pervenire nequeamus. Omnis enim immundus, aut avarus, quod est idolórum servitus, non habet hereditatem in regno Christi & Dei.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Benedicimus. Antiphona.

Cum intráret Jesus in domum cujusdam Principis Pharisæórum sabbato manducare panem: ecce homo quidam hydropticus erat ante illum: ipse verò apprehensum sanávit eum, ac dimisit.

Ad Magnificat. Antiphona.

Cum vocátus fuisset ad nuptias, recumbit in novissimo loco, ut dicat tibi qui te invitávit: Amice, ascende superius: & erit tibi gloria coram simul discumbentibus, alleluia.

DOMINICA XVII.

Post Pentecosten.

Oratio.

DA, quesumus Dómine, pópulo tuo diabólica vitare conárgia: & te sólam Deum puram mente sectári. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 22. d.

In illo tempore: Accesserunt ad Jesum Pharisæi: & interrogávit eum unus

ex eis Legis doctor, tentans eum: Magister, quod est mandatum magnum in Legge? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia 72. in Mattheum.

S Adducis confisus, Pharisæi rursus aggrediuntur: cumque quiescere oportéret, decetare voluerunt: & legis peritiam profitentem præmittunt, non discere, sed tentare cupientes, ac ita interrogant: Quodnam primum mandatum in Legge sit. Nam cum primum illud sit, Diliges Dóminum Deum tuum: putantes causas sibi allaturum ad mandatum hoc corrigendum, aliquid addéndo, quoniam Deum se faciebat, hoc modo interrogant: quid igitur Christus? Ut ostendat idcirco ad hæc eos devenisse, quia nulla in eis esset charitas, sed invidia livore tabescerent. Diliges, inquit, Dóminum Deum tuum: hoc primum & magnum mandatum est. Secundum autem simile huic: Diliges proximum tuum sicut teipsum.

Lectio viij. Cap. 23. d.

Quamobrem simile est huic: quoniam hoc illud indicit, & ab illo rursus manitur. Quicumque enim male agit, odio habet lucem, & non venit ad lucem. Et rursus: Dixit

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

insipiens in corde suo, non est Deus. Deinde sequitur: Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in studiis suis. Et iterum: Radix omnium malórum avaritia est: quam quidam appetentes, erraverunt a fide. Et, Qui diligit me, mandata mea servabit: quorum caput & radix est, Diliges Dóminum Deum tuum, & proximum tuum sicut teipsum.

Lectio ix.

Si ergo diligere Deum, diligere proximum est: (Nam si diligis me, ó Petre inquit, pásce oves meas.) si etiam dilectio proximi facit ut mandata custodias: merito ait in his totam Legem & Prophetas pendere. Et quemadmodum in superioribus, cum de resurrectione interrogaretur, plus docuit quam tentantes petebant: sic in hoc loco de primo interrogatus mandato, secundum etiam non valde quam primum inferius invisibilia enarrasse negotia, lectio hodierna monstravit. Ascendit, inquit, in naviculam, & transfretavit, & venit in civitatem suam. Et reliqua.

Homilia sancti Petri Chrysostomi. Serm. 50.

Chrisum in humanis actibus divina gessisse mysteria, & in rebus visibilibus invisibilia enarrasse negotia, lectio hodierna monstravit. Ascendit, inquit, in naviculam, & transfretavit, & venit in civitatem suam. Nonne ipse est, qui fugatis fluctibus, maris profunda nudavit: ut Israeliticus pópulus inter stupentes undas sicco vestigio velut montium concava petrasceret? Nonne hic est, qui Petri peditus marinus vórtices inclinavit, ut iter liquidum

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

Quid vobis videtur de Christo? cuius Filius est: dicunt ei omnes: David. Dicit eis Jesus: Quomodo David in spiritu vocat: cum Dóminus dicat: Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis.

DOMINICA XVIII.

Post Pentecosten. Oratio.

Dirrigat corda nostra, quæsumus Dómine, tuæ miserationis operatio: quia tibi sine te placere non possumus. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 9.

In illo tempore: Ascendens Jesus in naviculam, transfretavit, & venit in civitatem suam. Et reliqua.

Homilia sancti Petri Chrysostomi. Serm. 50.

Chrisum in humanis actibus divina gessisse mysteria, & in rebus visibilibus invisibilia enarrasse negotia, lectio hodierna monstravit. Ascendit, inquit, in naviculam, & transfretavit, & venit in civitatem suam. Nonne ipse est, qui fugatis fluctibus, maris profunda nudavit: ut Israeliticus pópulus inter stupentes undas sicco vestigio velut montium concava petrasceret? Nonne hic est, qui Petri peditus marinus vórtices inclinavit, ut iter liquidum

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

in-

178 **Dominica decima octava & decimona post Pent.**
humanis gressibus solidum
præberet obsequium? **Lectio viii.**

ET quid est, quod ipse
sibi sic maris denegat
servitatem, ut brevissimi lacus
transitum sub mercæde
nautica, transfretaret? Ascen-
dit, inquit, in navicu-
lam, & transfretavit. Et
quid mirum, fratres? Christus
venit suscipere infirmitates
nostras, & suas nobis con-
ferre virtutes: humana qua-
rere, præstare divina: acci-
pere injurias, reddere digni-
tates: ferre cædia, referre sani-
tates: quia medicus, qui
non fert infirmitates, curare
nequit: & qui non fuerit cum
infirmitate infirmatus, infirmo
non potest conferre sanitatem
Lectio ix.

Christus ergo, si in suis
mansisset virtutibus,
commune cum hominibus
nil haberet: & nisi impleret
carnis orationem, carnis in
illo esset otiosa susceptio.
Ascendit, inquit, in navicu-
lam, & transfretavit, & ve-
nit in civitatem suam. Crea-
tor rerum, orbis Dominus,
postquam se propter nos
nostra angustavit in carne,
cepit habere humanam pa-
triam, cepit civitatis Judæ-
æ esse civis, parentes habere
cepit parentum omnium ipse
parens ut invitaret amor,
attraheret charitas, vinceret
affectio, suaderet humanitas,

quos fugerat dominatio, me-
tus disperserat, fecerat vis
potestatis extorris.

Te Deum laudamus. 17.
Ad Benedictus, Antiphona.
Dixit Dominus paralytico:
Confide fili, remittuntur
tibi peccata tua.
Ad Magnificat, Antiphona.
Tulit ergo paralyticus lee-
tum suum, in quo jacebat,
magnificans Deum: & om-
nis plebs, ut vidit, dedit
laudem Deo.

DOMINICA XIX.

Post Pentecosten.

Oratio.

Qmnipotens & miseri-
cors Deus, universa nobis
adversantia propitius
exclade: ut mente & corpo-
re pariter expediri, que tua
sunt, liberis mentibus ex-
quamur. Per Dominum.

**Lectio sancti Evangelii se-
cundum Mattheum.**

Lectio vij. Cap. 22.

In illo tempore: Loque-
batur Jesus principibus
sacerdotum & Phariseis in
parabolis, dicens: Simile
factum est regnum celorum
hominum regi, qui fecit nup-
tias filio suo. Et reliqua.

**Homilia sancti Gregorii
Pape.**

**Homilia 38. in Evangelia,
Abbas post initium.**

Sæpe jam me dixisse
memini, quod plerum-
que in sancto Evange-
lio regnum celorum præ-

Dominica decimona post Pentecosten. 179

sens Ecclesia nominatur:
congregatio quippe iustorum,
regnum celorum dicitur.
Quia enim per Propheta
Dominus dicit: Cælum
mihi sedes est: & Salomon
ait: Anima iusti sedes sapientie:
Paulus etiam dicit
Christum Dei virtutem,
& Dei sapientiam: aliquando
colligere debemus, quia si
Deus sapientia, anima autem
iusti sedes sapientie,
dum cælum dicitur sedes
Dei, cælum ergo est anima
iusti. Hinc per Psalmis-
tam de sanctis prædicatōri-
bus dicitur: Cæli enarrant
gloriam Dei.

Lectio viii.

Regnum ergo celorum
est Ecclesia iustorum:
quia dum eorum corda in
terra nil ambiunt, per hoc
quod ad superna suspirant,
in eis Dominus quasi
in cælestibus regnat. Dicatur
ergo: Simile est regnum
celorum hominum regi, qui
fecit nuptias filio suo. Jam
intelligit charitas vestra, quis
est iste Rex Regis filii pater,
ille nuptiarum, cui Psalmista
ait: Deus iudicium tuum Re-
gi da, & iustitiam tuam filio
Regis. Qui fecit nuptias fi-
lio suo. Tunc enim Deus
Pater Deo Filio suo nup-
tias fecit, quando hunc
in utero Virginis humane
naturæ conjunxit, quan-
do Deum ante sæcula fieri

vōit hominem in sine sæ-
culorum.

Lectio ix.

Sed quia ex duabus per-
sonis fieri solet ista nup-
tialis conjunctio: absit hoc
ab intellectibus nostris, ut
personam Dei & hominis
Redemptoris nostri Jesu
Christi, ex duabus personis
credamus unitam. Ex duabus
quippe, atque in duabus
hunc naturis existere
dicimus: sed ex duabus per-
sonis compositum creati, ut
nefas, vitiosum. Apertius ergo
atque securius dici potest,
quia in hoc Pater Regi
Filio nuptias fecit, quo et
per incarnationis mysterium
sanctam Ecclesiam sociavit.
Uterus autem genitricis
virginis, hujus sponsi
thalamus fuit. Unde &
Psalmista dicit: In sole posuit
tabernaculum suum,
& ipse tamquam sponsus
procedens de thalamo suo.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dicite invitatis: Ecce prædium
meum paravi, venite
ad nuptias, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Intravit autem Rex, ut vi-
deret discubentes: & vidit
ibi hominem non vestitum
veste nuptiali, & ait illi:
Amice quomodo hic intrasti,
non habens vestem nup-
tialem?

O 4 DO

DOMINICA XX.

Post Pentecosten.

Oratio.

Largire, quæsumus Dōmine, fidelibus tuis indulgentiam placatam & pacem: ut pater ab omnibus muneretur offensis, & secunda tibi mente deserviant. Per Dōminum nostrum.

Lectio vij. Cap. 4. f.

In illo tempore: Erat quidam regulus, cuius filius infirmabatur Capharnaum. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 28. in Evangelia.

Lectio sancti Evangelii quam modo, fratres, audistis, expositione non indignis sed ne hanc taceri præterire videamur, exhortando potius, quam exponendo in ea aliquid loquamur. Hoc autem nobis solimmodo de expositione video esse requirendum, curis, qui ad salutem Filio potendam venerat, audivimus: Nisi signa & prodigia videritis, non creditis. Qui enim salutem filio querebat, proculdubio credebat: neque enim ab eo querebat salutem, quem non crederet Salvatorem. Quare ergo dicitur: Nisi signa & prodigia videritis: non creditis, qui ante credidit, quam signa videret?

Lectio viij.

Sed mementote quid petiit, & aperte cognoscetis, quia in fide dubitavit. Poposcit namque ut descenderet, & sanaretur: Filium eius. Corporalem ergo presentiam Dōmini querebat, qui per spiritum nusquam deerat. Minus itaque in illum credidit, quem non putavit posse salutem dare, nisi præsens esset & corpore. Si enim perfecte credidisset, proculdubio sciret, quia non esset locus ubi non esset Deus.

Lectio ix.

Ex magna ergo parte diffusus est, qui virtutem non dedit majestati, sed presentiam corporali. Salutem itaque filio petiit, & tamen in fide dubitavit: quia eum ad quem venerat, & potentem ad curandum credidit, & tamen morientis filio esse absentem putavit. Sed Dōminus, qui rogatur ut vadat, quia non desit ubi invitatur, indicat: solo jussu salutem reddidit, qui voluntate omnia creavit.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Benedictus. Antiphona.

Erat quidam regulus, & eius filius infirmabatur Capharnaum: hic cum audisset, quod Jesus veniret in Galileam, rogabat eum, ut sanaret filium eius.

Ad

Antiphona. Magnificat, Antiphona. Cognovit autem pater, quia illa hora erat, in qua dixit Jesus: Filius meus vivit: & credidit ipse, & domus eius tota.

DOMINICA XXI.

Post Pentecosten.

Oratio.

Aniam tuam, quæsumus Dōmine, continua pietate custodi: ut à cunctis adversitatibus te protegente sit libera, & in bonis actibus tuo nōmine sit devota. Per Dōminum nostrum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 18. c.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Assimilatum est regnum cælorum homini regi, qui voluit rationem ponere cum servis suis. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi

Presbyteri.

Lib. 5. Comment. in cap. 18.

Matthæi.

Familia est Syris, & maxime Palæstinis, ad omnem sermonem suum parabolis iungere: ut quod per simplex præceptum teneri ab auditoribus non potest, per similitudinem exemplique teneatur. Præcipit itaque Dōminus Petro sub comparatione regis & domini, & servi, qui debitor decem millium talentorum

à dōmino rogans veniam impetraverat, ut ipse quoque dimittat conservis suis minorâ peccantibus. Si enim ille rex & dōminus: servo debitori decem millia talentorum tam facile dimisit: quanto magis servi conservis suis debent minorâ dimittere?

Lectio viij.

Uod ut manifestius fiat,

dicamus sub exemplo.

Quod ut manifestius fiat, dicamus sub exemplo. Si quis nostrum commiserit, adulterium, homicidium, sacrilegium, majorâ crimina decem millium talentorum rogantibus dimittitur, si & ipsi dimittant minorâ peccantibus. Sine autem ob factam commensuram sumus implacabiles, & propter anarum verbum perpetes habeamus discordias: nonne nobis videmur recte redigendi in carcerem, & sub exemplo operis nostri hoc agere, ut majorum nobis delictorum venia non relaxetur?

Lectio ix.

Sic & Pater meus cælestis faciet vobis, si non miseritis unusquisque fratri suo de cordibus vestris. Formidosa sententia, si iuxta nostram mentem sententia Dei fecitur, atque mutatur: si parva fratribus non dimittimus, magna nobis à Deo potest unusquisque di-

Oj ce.

ce res: Nihil habeo contra eum; ipse novit, habet Deum iudicem: non mihi cura est quid velit agere, ego ignovi ei confirmat sententiam suam; & omni simulatione facta: pacis evērit, dicens: Si non remiseritis iniuriasque fratri suo de cordibus vestris.

Te Deum laudamus. 17.

Ab Benedicimus, Antiphona.
Dixit autem Dominus servo: Redde quod debes. Prædens autem servus ille, rogabat eum, dicens: Patientiam habe in me, & omnia reddam tibi.

Ad Magnificat, Antiphona.
Serve nequam, omne debitum dimissi tibi, quoniam rogasti me: nonne ergo oportuit & te misereri conscrvati, sicut & ego tui miserus sum? alleluia.

DOMINICA XXII.

Post Penecosten.

Oratio.

Deus, refugium nostrum, & virtus, adesto piis Ecclesie tue precibus auctor ipse pietatis, & præsta: ut quod fideliter petimus, efficaciter consequamur. Per Dominum nostrum.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vij. Cap. 22. b

In illo tempore: A beatissimis Pharisæis, consilium inferunt ut caperent Jesum in sermone. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii

Episcopi, in Evangelio

In Comment. in Matth. 22.

cap. 22.

Frequenter Pharisæi com-

moventur, & occasi-

onem habent in simulandi-

eum habere ex præteritis non

possunt. Cadere enim vi-

tiū in gesta ejus & facta

non poterant, sed de malitie

affected, in omnem se inquit-

sitionem reperiunde accusa-

tionis extendunt. Namque à

sæculi vitiis, atque à super-

stitionibus humanarum reli-

gionum, universos ad spem

regni cælestis vocabat. Igitur

an violaret sæculi potestatem,

de proposito interrogationis

condicione pertentant: an

videlicet reddi tributum

Cæsari oporteret.

Lectio vij.

Qui interna cognitio-

num secreta cognoscens

(Deus enim nihil eorum

quæ intra hominem sunt

abscondita, non speculat)

asserit sibi denarium jussit,

& quasivit cuius & inscrip-

tiō esset, & forma. Pharisæi

responderunt: Cæsaris eam

esse. Quibus ait: Cæsari red-

hibenda esse, quæ Cæsaris

sunt: Deo autem reddenda

esse, quæ Dei sunt. O ple-

nam alicui responsionem,

& perfectam dicit celestis

absolutionem! Ita omnia in-

ter contemptum sæculi, &

contumeliam ledendi Cæsa-

ris

ris temperavit, ut curis omnibus & officiis humanis devotas Deo mentes absolveret, cum Cæsari, quæ ejus essent, reddenda decerneret.

Lectio ix.

Senim nihil ejus penes nos resederit, condicione reddendi ei quæ sua sunt, non tenebimus. Porro autem si rebus illius incubamus, si jure potestatis ejus utimur, & nos tamquam mercenarios alieni patrimonii procuratores subjicimus: extra querelam injuria est, Cæsari redhiberi quod Cæsaris est: Deo autem quæ ejus sunt propria reddere nos oportere, corpus, animam, voluntatem. Ab eo enim hæc profecta atque aucta retinemus: proinde condignum est, ut ei se totum reddat, cui debere se recolunt & originem & profectum.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Benedicimus, Antiphona.

Magister, scimus quia verax es, & viam Dei in veritate doces, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Reddite ergo quæ sunt Cæsaris, Cæsari: & quæ sunt Dei, Deo, alleluia.

Si sequens Dominica fuerit ultima post Penecosten,

eius loco ponitur xvij. ut infra, 329. & officium hujus Dominice ponitur in

Sabbato præcedenti, si non

impedito festo novem Lectio quæ, alioquin ferri videtur alia simuliter non impeditur.

DOMINICA XXIII.

Post Penecosten.

Oratio.

Absolve, quæsumus Domine, tuorum delicta populorum: ut à peccatorum nostrorum nexibus, quæ pro nostra fragilitate contraximus, tua benivolentia liberemur. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vij. Cap. 9. c

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, ecce princeps unus accersit, & adorabat eum, dicens: Domine, filia mea modo defuncta est. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi

Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in cap. 9.

Matthæi.

Ocavum signum est, in quo princeps suscitari postulat filiam suam,

noles de mysterio veræ circumcisiōnis excludi: sed

submerat mulier sanguine

fluens, & octavo sanatur

loco: ut principis filia de

hoc excluda numero, veniat

ad norum, juxta illud quod

in Psalmis dicitur: Æthiopia

præveniet manus ejus

Deo: & Cum intraverit

plenitudo Gentium, tunc

omnis Israel salvus fiet.

O 6

Lec-